

Chrzest święty – udzielany w naszej parafii na Mszy św. o godz. 12.00 w niedzielę

Dopuszczenie dzieci do sakramentu chrztu

Należy **dopuszczać do chrztu wszystkie dzieci** zgłoszone przez rodziców lub prawnych opiekunów, **jeśli osoby te są wierzące i zobowiążą się, że dzieci będą wychowywane w wierze**, w której zostaną ochrzczone (Chrzest nr 2 i 3). **Wychowanie w wierze oznacza:** doprowadzenie dziecka do świadomej przyjaźni z Chrystusem, a to dokonuje się przez: przekazanie dziecku podstawowych prawd wiary i zasad moralności głoszonych przez Kościół katolicki, a przede wszystkim nauczenie dziecka modlitwy, włączenie go w życie wspólnoty katolickiej (Msza św. niedzielna), posyłanie na naukę religii, doprowadzenie do pełnego udziału w Eucharystii i do przyjęcia sakramentu bierzmowania oraz wprowadzenie w dojrzałe i odpowiedzialne życie chrześcijanina.

W związku z możliwością zaistnienia różnych sytuacji duszpasterskich ustala się:

a) Nie udzielać sakramentu chrztu św. małym dzieciom bez faktycznej wiedzy rodziców (opiekunów), lub wbrew ich woli.

b) Jeśli rodzice dziecka poprzestają na małżeństwie cywilnym, duszpasterz powinien starać się o doprowadzenie ich do zawarcia małżeństwa sakramentalnego przed chrztem dziecka. W przypadku wyraźnej odmowy, należy żądać na piśmie oświadczenia od rodziców dziecka i chrzestnych, że zobowiązują się wychować dziecko w wierze katolickiej. Również w wypadku, gdy rodzice żyją bez ślubu kościelnego z powodu przeszkód kanonicznych, należy żądać takiego oświadczenia.

c) Jeśli jedno z rodziców dziecka jest wierzące, a drugie nie, dziecku należy udzielić chrztu.

d) W zetknięciu się z trudnymi lub zawikłanymi problemami z zakresu chrztu, duszpasterz, w poczuciu odpowiedzialności przed Bogiem za owoce łaski tego sakramentu, powinien w poszczególne wypadki dokładnie wnikać, rozpatrzyć je, a następnie podjąć odpowiednią decyzję, lub w razie potrzeby zwrócić się do Ordynariusza.

Zgłoszenie dziecka do chrztu

Należy dążyć do tego, by rodzice zgłaszali dziecko do chrztu **najpóźniej na dwa tygodnie przed projektowanym terminem**. Przy zgłoszeniu powinni być obecni ojciec i matka; jeśli istnieje uzasadniona przyczyna, wystarczy obecność jednego z rodziców.

Zgłoszenie w biurze parafialnym przyjmuje tylko duszpasterz. Ustala on z rodzicami dokładny termin chrztu i omawia sprawy związane z ich udziałem w

liturgii i z przyszłym wychowaniem dziecka. W duszpasterskiej, serdecznej i taktownej rozmowie postara się poznać życie religijne środowiska, w którym dziecko będzie wychowywane, udzieli rad, wskazówek i potrzebnej zachęty. Jeśli będzie to możliwe i o ile zachodzi potrzeba powinien zachęcić do zlikwidowania zaniedbań religijnych, omówić atmosferę wychowania religijnego w domu, zachęcić rodziców do przyjęcia Eucharystii w dniu chrztu dziecka oraz pouczyć o chrześcijańskim charakterze uroczystości domowych. Przy zgłoszeniu duszpasterz spíše akt chrztu na podstawie danych, zawartych w odpisie metryki urodzenia z USC; imiona dziecka należy spisać w brzmieniu i kolejności, jak w tym dokumencie, choćby nie były to imiona świętych i błogosławionych Kościoła. Duszpasterze powinni wcześniej zachęcić wiernych, by swoim dzieciom nadawali imiona katolickie. **Wskazane jest, aby rodzicom i chrzestnym podczas zgłoszenia dziecka do chrztu wręczyć karteczki do spowiedzi i na katechezę przygotowawczą.**

Rodzice chrzestni

Dla każdego dziecka należy wybrać dwoje chrzestnych: ojca i matkę (por. Chrzest nr 6). Wybór chrzestnych należy do rodziców dziecka, natomiast duszpasterz sprawdza, czy przedstawieni kandydaci spełniają warunki określone przez Kościół i gdy okaże się, że tak, zatwierdza wybór rodziców. Przymioty wymagane przez Kościół do pełnienia funkcji rodziców chrzestnych podaje rytuał. Ze względu na zadanie chrzestnych w wychowaniu dziecka, zawarte tam przepisy należy stosować w polskich warunkach duszpasterskich w następującym rozumieniu: **Chrzestni powinni ukończyć 15 lat; chrzestni mają być katolikami wyznającymi swą wiarę życiem zgodnym z nauką Kościoła, którzy otrzymali sakrament bierzmowania. Nie wolno np. dopuszczać do pełnienia tej funkcji osób żyjących w niesakramentalnym związku małżeńskim oraz młodzieży nie uczęszczającej na katechizację (żądać odpowiednich zaświadczeń).**

Duszpasterze niech doradzają rodzicom, aby szukali chrzestnych wśród bliższej rodziny i sąsiadów. Należy przeciwstawiać się zdarzającym się zwyczajom zapraszania na rodziców chrzestnych ludzi przygodnych, dobrze sytuowanych, którzy jak można przypuszczać nie będą się interesowali wychowaniem religijnym chrześniaka. **Duszpasterz powinien żądać od rodziców chrzestnych, których nie zna, odpowiedniego świadectwa kwalifikacyjnego z parafii, w której mieszkają.** Chrzest osoby dorosłej regulują osobne przepisy. W kwestii chrztu osoby dorosłej prosimy o kontakt z ks. Proboszczem.

W naszej parafii chrztu św. udzielamy w niedzielę na mszy o 11.00. Obowiązują 3 nauki przygotowawcze, jedna przy zapisie dziecka a dwie przed chrztem dla rodziców i chrzestnych. Dzieci zapisujemy w godzinach kancelaryjnych tj. w piątek po mszy wieczornej i w sobotę od 10.00- 11.00.

Z racji posługi ofiarę składamy na ostatniej nauce, a o ile, ktoś nie może jej złożyć, chętnie zamieniam na pracę przy parafii.

**INSTRUKCJA O PRZYGOTOWANIU DZIECI
DO PIERWSZEJ SPOWIEDZI I KOMUNII ŚWIĘTEJ**

1. Rozbudzenie i wzmocnienie życia religijnego w dużej mierze zależy od dobrego przygotowania dziecka do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej. Stanowi ono najlepsze przygotowanie religijne dziecka na całe życie. W przygotowaniu tym ukazujemy wewnętrzne powiązania pomiędzy sakramentem chrztu, pokuty i Eucharystii.

2. Za odpowiedni wiek do przyjęcia dziecka do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej uważa się wiek, który określa Kodeks Prawa Kanonicznego jako wiek używania rozumu (zob. kan. 913 § 1). Od tego momentu obowiązuje przykazanie, dotyczące pokuty i Komunii Świętej. Uwzględniając tradycję i praktykę katechetyczną, dzieci na ogół przystępują do Pierwszej Komunii Świętej w drugiej klasie szkoły podstawowej.

3. Zgodnie z praktyką wczesnej Komunii Świętej, zalecanej przez papieża Piusa X, zezwala się na dopuszczenie do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej dzieci klas zerowych i pierwszych. Warunki dopuszczenia są następujące:

- a) prośba rodziców i zapewnienie o pogłębianiu religijnego wychowania dziecka;
- b) rozpoznanie ze strony katechetów i duszpasterza, czy dziecko jest wystarczająco rozwinięte umysłowo i posiada wymaganą wiedzę religijną.

Zapewnienie udzielone przez rodziców obejmuje uczestnictwo dziecka w systematycznej katechezie klasy drugiej.

Do wczesnej Komunii Świętej można dopuścić dziecko będące w niebezpieczeństwie śmierci.

4. Dostrzega się dużą trudność w podjęciu decyzji o dopuszczeniu dziecka do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej, które wzrasta w rodzinie obojętnej religijnie i nie uczęszcza systematycznie na katechizację. W takich okolicznościach należy nawiązać kontakt z rodzicami.

5. Należy prowadzić katechizację przygotowującą do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej w szkołach specjalnych i zakładach dla dzieci specjalnej troski. Wobec takich dzieci należy zastosować minimalne kryteria dopuszczające do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej. Należy uwzględnić również opinię katechety szkolnego oraz w miarę możliwości opinię specjalistów w zakresie nauczania w szkołach specjalnych.

6. Zdarzają się przypadki, że dzieci uczęszczające na katechizację, przygotowującą do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej, są nie ochrzczone. Dlatego katecheci już w pierwszych miesiącach katechizacji powinni zażądać od rodziców dzieci metryki chrztu świętego. Dla dzieci nie ochrzczonych należy zorganizować dodatkowe przygotowanie do przyjęcia sakramentu chrztu świętego (zob. Obrzędy wtajemniczenia dzieci, które osiągnęły wiek katechizacyjny w: Obrzędy chrześcijańskiego wtajemniczenia dorosłych).

7. Przygotowanie do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej według programu przyjętego przez diecezję, obejmuje trzy lata katechizacji.

- a) pierwsze dwa lata (dzieci z klas zerowych i pierwszych) stanowią dalsze przygotowanie do życia sakramentalnego;
- b) trzeci rok katechizacji (dzieci klas drugich) jest zasadniczym i bezpośrednim przygotowaniem do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej.

8. Odpowiedzialnym za przygotowanie dzieci do Pierwszej Komunii Świętej jest proboszcz parafii, na terenie której mieszka dziecko.

Współodpowiedzialnymi za przygotowanie dzieci do Pierwszej Komunii Świętej są inni księża pracujący w parafii oraz katecheci zakonni i świeccy.

9. Przygotowanie do Pierwszej Komunii Świętej winno odbyć się w parafii zamieszkania dziecka. Proboszcz parafii powinien uzmysłwić rodzicom dzieci przygotowujących się do Pierwszej Komunii Świętej sens i znaczenie parafii, w której ma odbyć się to ważne wydarzenie. W myśl synodalnej „Instrukcji o katechizacji” w punkcie 9a czytamy „dziecko przystępuje do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej (...) we własnej parafii; jeżeli rodzice życzą sobie czegoś innego, nie należy robić trudności”. Tacy rodzice powinni złożyć stosowne deklaracje, potwierdzone przez proboszcza miejsca zamieszkania, informujące o miejscu uczestnictwa ich dziecka w katechezie parafialnej.

10. Określenie parafii bezpośredniego przygotowania i przystąpienia dziecka do Pierwszej Komunii Świętej należy rozstrzygnąć we wrześniu, poprzedzającym roczne spotkania formacyjno-organizacyjne.

11. Proboszcz na pierwszym spotkaniu organizacyjnym, rozpoczynającym bezpośrednio przygotowanie do Pierwszej Komunii Świętej, powinien

poinformować rodziców o formie przygotowania oraz określić kryteria i warunki, jakie winny spełnić dzieci przygotowujące się do przyjęcia Komunii Świętej.

12. Proboszcz po zasięgnięciu opinii od katechetów podejmuje decyzję o dopuszczeniu dziecka do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej na podstawie:

- a) systematycznej, całorocznej katechizacji szkolnej;
- b) systematycznej, comiesięcznej katechizacji parafialnej;
- c) uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej i nabożeństwach szkolnych i parafialnych;
- d) odpowiedniego poziomu wiedzy religijnej.

W wyjątkowych wypadkach, z uzasadnionych przyczyn, należy przeprowadzić egzamin. Dziecko nie uczęszczające na katechizację nie może być dopuszczone do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej.

13. W przygotowaniu do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej dzieci należy uwzględnić także ich rodziców. Zachęca się rodziców (tam, gdzie to jest tylko możliwe) do brania udziału w katechizacji dzieci. Organizuje się, poza powszechnie praktykowanymi wywiadówkami, dodatkowe spotkania dla rodziców i ich dzieci w celu wytworzenia właściwej atmosfery religijnej.

14. Ważnym czynnikiem w kontaktach z rodzicami, zwłaszcza dziecka religijnie zaniedbanego, powinny być odwiedziny katechety w domu, w celu zapoznania się z sytuacją dziecka i w miarę możliwości udzielenia pomocy.

15. Przygotowanie do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej odbywa się w czasie systematycznej katechizacji szkolnej według określonego programu nauki religii zatwierdzonego przez Konferencję Episkopatu Polski.

16. Przygotowanie do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej odbywa się w czasie systematycznej katechizacji parafialnej według programu zatwierdzonego przez Biskupa Płockiego. Dla dzieci uczęszczających do klas drugich i ich rodziców należy zorganizować cykl nabożeństw, związanych z poświęceniem i wręczeniem pamiątek pierwszokomunijnych:

- wrzesień - nabożeństwo rozpoczynające przygotowanie;
- październik - nabożeństwo różańcowe; poświęcenie różańców;
- listopad - nabożeństwo za zmarłych;
- grudzień - udział w rekolekcjach adwentowych; poświęcenie medalików;
- luty - Msza Święta z poświęceniem świec;
- marzec - udział w rekolekcjach wielkopostnych; poświęcenie książeczek do modlitwy;
- kwiecień - nabożeństwo przygotowujące do pierwszej spowiedzi świętej;

rachunek sumienia.

17. Przed samą uroczystością należy organizować w kościele spotkania dla dzieci i ich rodziców, poświęcone sprawom praktycznym. Celem spotkań jest zaznajomienie z przebiegiem i porządkiem uroczystości.

18. W przygotowaniu dzieci do pierwszej spowiedzi świętej należy zwrócić uwagę na kształtowanie postawy pokuty i nawrócenia.

19. Pierwsza spowiedź dziecka powinna stać się dla niego zachętą i bodźcem do głębszego życia religijnego. Kapłani winni z wielką delikatnością i dobrocią podejść do dziecka, aby umożliwić mu religijne przeżycie tego sakramentu. Zaleca się, aby spowiedź ta odbywała się w ramach nabożeństwa pokutnego (zob. Obrzędy pokuty). Gdy jest duża grupa dzieci, należy wyznaczyć godziny spowiedzi dla poszczególnych mniejszych grup.

20. Dzień Pierwszej Komunii Świętej należy urządzać uroczyście (bez przedłużania nabożeństwa, ale i bez pośpiechu), aby dzieci i ich rodziny przeżyły ten moment z głęboką wiarą i zapamiętały na całe życie.

21. Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej winna odbyć się w niedzielę lub w święto, w godzinach rannych.

22. Należy starannie przygotować liturgię Mszy Świętej. Przebieg Mszy Świętej z udziałem dzieci przystępujących do Pierwszej Komunii Świętej winien być następujący:

- a) powitanie dzieci i ich rodziców zgromadzonych przed kościołem;
- b) pokropienie wodą święconą;
- c) błogosławieństwo rodziców;
- d) procesjonalne wejście do świątyni;
- e) rozpoczęcie Mszy Świętej hymnem Chwała na wysokości Bogu;
- f) dostosowane czytania (wykonują rodzice);
- g) modlitwa wiernych i procesja z darami, z zaangażowaniem dzieci, rodziców, katechetów i wychowawców;
- h) dziękczynienie po Komunii Świętej, w formie responsoryjnej modlitwy.

We Mszy Świętej należy uwzględnić tradycyjne pieśni eucharystyczne.

23. Racje duszpasterskie przemawiają za tym, aby grupy dzieci nie były liczne.

24. Zaleca się założenie przez dzieci ujednoliconego stroju komunijnego (najlepiej alby).

25. Usilnie zaleca się, aby domowe zgromadzenia rodzinne z racji Pierwszej Komunii Świętej miały charakter religijny.

26. Zachęca się dzieci i rodziców do uczestnictwa w nabożeństwach tzw. Białego tygodnia. Należy uczulić rodziców, że ich częsta spowiedź i Komunia Święta jest dla dziecka skutecznym przykładem życia sakramentalnego.

27. W kancelarii parafialnej powinna znajdować się księga, w której zapisuje się imiona i nazwiska przystępujących dzieci do Pierwszej Komunii Świętej.

28. Przygotowania dzieci do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej nie należy zlecać początkującym katechetom

W naszej parafii Rodzice zapisują do I spowiedzi i komunii przez wypełnienie stosownej deklaracji i wręczenie jej ks. proboszczowi . Spotkania formacyjne odbywają się dla rodziców lub chrzestnych dzieci komunijnych w pierwsze wtorki miesiąca po mszy o 17.00 w kościele . Dzieci są zobowiązane do uczestnictwa we mszy św. we wtorek o 17.00 i w niedzielę . I Komunia jest zawsze 3 maja o godzinie 10.30 , a rocznica w Wielki Czwartek o 18.00 , spowiedź 2 V . Przygotowujące się przez rok dzieci otrzymują od rodziców we wrześniu dzienniczek, obrazek komunijny , w październiku różaniec , w listopadzie modlitewnik w grudniu medalik MB Niepokalanie Poczętej , w styczniu obrazek kolędowy , w lutym świece komunijne , w marcu udział w rekolekcjach , w kwietniu alby , w maju obrazek komunijny . Ponadto rodzice troszczą się o choinki i dekoracje na Boże Narodzenie i inne prace przy Kościele w roku .

Sakrament pokuty – w naszej parafii codziennie przed Mszą św.

Sakrament pokuty i pojednania jest jednym z siedmiu sakramentów Kościoła. Jest on koniecznym środkiem zbawienia dla wszystkich, którzy po chrzcie ciężko zgrzeszyli. Umożliwia on skuteczne odpuszczenie winy grzesznikowi mocą śmierci Jezusa Chrystusa, a przez to umożliwia ponowne korzystanie z sakramentów, zwłaszcza z Eucharystii. Sakrament ten można powtarzać.

Sakramentalny znak skuteczny polega przede wszystkim na kapłańskim ustnie udzielonym rozgrzeszeniu, które jako wyrok sędziowski posiada charakter

oznajmujący. W ciągu wieków w sposób zasadniczy zmieniała się forma tego sakramentu. Zawsze jednak można wyodrębnić dwa istotne elementy: akty człowieka (żał za grzechy, wyznanie grzechów, zadośćuczynienie) i działanie Boże za pośrednictwem Kościoła.

Do ważnej i godziwej spowiedzi niezbędnie konieczny jest żał, wyznanie grzechów i zadośćuczynienie. Żał doskonały sam gładzi grzechy, do spowiedzi wystarczy żał niedoskonały. Istnieje obowiązek wyznania wszystkich grzechów ciężkich. Wyznanie grzechów jest strzeżone tajemnicą spowiedzi. Od Soboru Laterańskiego IV istnieje ścisły obowiązek kościelny odbycia przynajmniej raz w roku ważnej spowiedzi. Szafarz sakramentu nakłada również pokutę, która powinna mieć charakter zadośćczyniący i leczniczy, tak aby penitent nawrócił się ze swoich grzechów.

Szafarzem sakramentu pokuty jest kapłan, który do ważnego korzystania z władzy święceń posiada konieczne do tego celu upewnomoenie - jurysdykcję. Kościół zastrzega rozgrzeszenie z niektórych grzechów dla wyższej instancji penitencjarnej (np. z grzechu aborcji).

W naszej parafii sakrament pojednania jest sprawowany w naszym kościele codziennie 20 minut przed każdą Mszą świętą, oraz w pierwszy piątek godzinę przed mszą świętą. Osoby starsze mogą korzystać ze spowiedzi w zakrystii. Można u spowiednika pobrać po spowiedzi deklarację 9 pierwszych piątków miesiąca. Zaleca się aby dzieci i młodzież co miesiąc przystępowały do spowiedzi św. a zawsze na zakończenie roku szkolnego i wakacji (karteczki). Przed spowiedzią chrzcielną i ślubną kartkę dajemy przed przystąpieniem do konfesjonału. W niedzielę spowiadamy dorosłych a dzieci w tygodniu. W niedzielę 5 min przed rozpoczęciem mszy nie podchodzimy do konfesjonału, aby cały kościół nie czekał na punktualne rozpoczęcie mszy św.

Bierzmowanie

1. Kto do bierzmowania?

Kodeks Prawa Kanonicznego w kan. 889 § 1 stwierdza: „Zdatnym do przyjęcia sakramentu bierzmowania jest każdy i tylko ten, kto został ochrzczony, a nie był bierzmowany”. Zaś w kan. 891 KPK wyjaśnia, że: „Sakrament bierzmowania wierni powinni przyjmować w pobliżu wieku rozeznania, chyba, że Konferencja Episkopatu określiła inny wiek, albo istnieje niebezpieczeństwo śmierci, lub zdaniem szafarza, co innego doradza powyższa przyczyna”. W tej kwestii decydujący głos mają biskupi poszczególnych diecezji, którzy wiek ten mogą zmienić na inny. W naszej diecezji jest to pierwsza klasa szkoły ponadgimnazjalnej.

2. Przygotowanie do sakramentu bierzmowania.

Przygotowanie do sakramentu bierzmowania powinno trwać dwa lata. Obejmuje ono zarówno:

- przygotowanie informacyjne - odpowiedzialnym jest katecheta gimnazjalny, który powinien współpracować z duszpasterzami katechizowanej młodzieży.

Cel: kandydaci mają osiągnąć konieczną znajomość prawd wiary i moralności. Ten etap obejmuje głównie katechizację szkolną i opiera się na zdobywaniu określonej wiedzy z dziedziny religii katolickiej. Jest etapem permanentnym i nie należy go zawężać jedynie do okresu gimnazjalnego, ale mieć na względzie cały okres dotychczasowej katechizacji szkolnej,

- przygotowanie formacyjne - odpowiedzialna jest parafia kandydata. Zarówno Katechizm Kościoła Katolickiego, jak i Polskie Dyrektorium Katechetyczne wskazują, że właściwym miejscem do przygotowania do przyjęcia sakramentu bierzmowania jest parafia. Można więc powiedzieć, że właściwym miejscem przygotowania młodzieży do sakramentu bierzmowania jest parafia zamieszkania, z uwzględnieniem internatów i szkół zamkniętych. Do sakramentu bierzmowania dopuszcza proboszcz z parafii zamieszkania kandydata lub wyznaczony przez niego ksiądz. Warto w tym miejscu wspomnieć, że katecheta w szkole nie przygotowuje bezpośrednio do sakramentu i nie jest osobą dopuszczającą do sakramentu bierzmowania. W wyjątkowych sytuacjach może to uczynić, ale tylko za wyraźną zgodą proboszcza zamieszkania kandydata. Jednak jednym z warunków dopuszczenia do sakramentu bierzmowania jest opinia katechety kandydata.

Młodzież przystępuje do bierzmowania w swojej parafii. Wyjątki w tym względzie uzasadnia jedynie poważna przyczyna rozeznana przez proboszcza parafii kandydata. Przygotowanie to obejmuje wszystkie poziomy formacji: od liturgicznej, przez duchową, charytatywną, aż do moralnej. Spotkania przy parafii, oprócz pogłębienia przygotowania katechetycznego i liturgicznego, mają wypracować u młodzieży bardziej dojrzałą postawę religijną i apostolską, a także pogłębić więź ze wspólnotą parafialną. Spotkania formacyjne powinny odbywać się przynajmniej raz w miesiącu. Najkorzystniejszym jest by odbywały się one w małych grupach formacyjnych od 8-12 osób. Prowadzącymi grupy nie muszą być katecheci, czy księża w parafii, ale animatorzy świeccy, z różnych grup i wspólnot parafialnych. Praktyka pokazuje, że spotkania w takich grupach umożliwiają łatwiejszy kontakt z uczestnikami, nie pozwalają na ich anonimowość i obligują do pracy indywidualnej. Spotkanie w parafii nie mają być powtórzeniem treści poznanych na katechezie szkolnej, ale mają mieć charakter wtajemniczenia misterium Jezusa Chrystusa w Kościele. Nie mają mieć charakteru poznawczego, ale być bezpośrednim przeżywaniem sacrum. Mają wskazać młodym ich miejsce w Kościele, ich rytm wzrastania duchowego i odpowiadać na pytania dotyczące problemów, z którymi będą borykać się w

przyszłości. W przygotowanie do bierzmowania należy również wciągnąć rodziców do bierzmowania. Warto by uczestniczyli oni wraz z kandydatami do bierzmowania w spotkaniach o charakterze ogólnym i celebracjach. Rodzicom pozwoli to lepiej zorientować się co do kierunku przygotowania oraz wymagań, jakie stawiane są w tym względzie młodzieży, przede wszystkim zaś wytworzy szczególną więź między nimi i kandydatami do bierzmowania. Szczególną uwagę warto w tym miejscu zwrócić na budowania więzi duchowej pomiędzy rodzicami a kandydatami do bierzmowania. Bardzo często jest to relacja odnawiana po długim okresie posłuchy duchowej w rodzinie, kiedy to ostatni raz matka lub ojciec modlili się wspólnie ze swoim dzieckiem, gdy przygotowywało się do I Komunii św. Ten element wspólnej modlitwy ma charakter odnowienia i pogłębienia więzi rodzinnych w aspekcie wspólnie wyznawanej wiary.

3. W naszej parafii nauki prowadzi Ks. Artur w Domu Rekolekcyjnym w pierwsze wtorki miesiąca osobno dla grupy młodszej i starszej. Kandydaci zapisują się w asyście rodziców po pierwszej nauce w Kościele. Na tej nauce podane są i wyjaśnione kryteria przygotowania do Sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej. Przygotowanie dla młodzieży odbywa się dwutorowo nauki z księdzem i animatorami świeckimi w ramach grup domowych. Ks. proboszcz ma spotkanie z rodzicami wszystkiej młodzieży raz na dwa miesiące w Kościele. Przed bierzmowaniem młodzież zdaje egzamin kwalifikacyjny u ks. prowadzącego (może też być egzamin komisyjny z udziałem rodziców i ks. proboszcza i katechety).

Sakrament małżeństwa.

Po podpisaniu w lipcu 1998 roku ustawy konkordatowej przez Polskę i Stolicę Apostolską wystarczy zawrzeć związek małżeński w kościele oraz dopełnić kilku formalności, aby był on uznawany przez polskie prawo. Dwie oddzielne ceremonie ślubne w kościele i Urzędzie Stanu Cywilnego nie są już konieczne (choć narzeczeni nadal mogą się na nie zdecydować).

Formalności:

Małżeństwo powinno być zawierane **w parafii jednego z narzeczonych**. Tam też załatwia się sprawy przedślubne:

1. Najlepiej od razu po ustaleniu daty ślubu (nawet pół roku wcześniej) **zarezerwować termin** w parafii ślubu oraz zacząć chodzić na kurs przedmałżeński, który najczęściej trwa 8 dni.
2. Narzeczeni zgłaszają się do kancelarii parafialnej **na trzy miesiące przed zamierzonym terminem ślubu** z następującymi dokumentami: aktualne (nie starsze niż trzy miesiące) **świadczenia chrztu** (z parafii chrztu) z adnotacją o **stanie wolnym** oraz o przyjęciu **sakramentu bierzmowania** (jeśli

jej nie ma, trzeba takie świadectwo uzyskać w parafii bierzmowania).
dokumenty poświadczające ukończenie lub uczestnictwo w kursie przedmałżeńskim .

dowody osobiste

3. Na podstawie tych dokumentów spisuje się **protokół przedślubny** oraz **zapowiedzi**, które wygłaszane są w parafii narzeczonego i narzeczonej. Osoba będąca spoza parafii, gdzie załatwiane są formalności musi dostarczyć **prośbę o wygłoszenie zapowiedzi** do swojej parafii. Narzeczeni powinni również w najbliższym czasie odbyć **nauki przedślubne , i dostają skierowanie do Poradnictwa Rodzinnego na 3 nauki .**

4. Narzeczeni przystępują do sakramentu pokuty, zaznaczając przy konfesjonale, że jest to **spowiedź przedślubna**, aby uzyskać od księdza podpis na specjalnym formularzu, najlepiej odbyć wtedy spowiedź generalną .

5. Po wygłoszeniu zapowiedzi narzeczeni dostarczają do kancelarii:

- zaświadczenie o wygłoszeniu zapowiedzi.

- aktualne (sporządzone najwyżej na trzy miesiące przed dniem ślubu)

Zaświadczenie o braku okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa w trzech egzemplarzach. Należy je uzyskać w Urzędzie Stanu Cywilnego , właściwym dla miejsca zamieszkania jednego z naręczonych, oraz skierowanie z Poradnictwa Rodzinnego .

6. W terminie ustalonym z parafią (kilka dni przed ślubem) narzeczeni zgłaszają się do kancelarii (osoby pełnoletnie, mające zdolność podejmowania czynności prawnych), w celu odbycia ostatniej nauki liturgicznej , oraz ewentualnej próby .

7. Dzień przed ślubem narzeczeni ponownie przystępują do **sakramentu pokuty**.

8. W dniu ślubu świadkowie dostarczają do zakrystii **obrączki i kartki potwierdzające odbyłą spowiedź, oraz swoje dowody osobiste** . Świadkowie to osoby pełnoletnie mające zdolność podejmowania czynności prawnych , świadkowie w zakrystii podpisują dokumenty a narzeczeni przy ołtarzu . Przy składaniu życzeń młodym goście weselni nie sypią ryżu ani kolorowych papierków (by nie zaśmiecać placu .) . Troszczmy się o godne przeżycie uroczystości weselnych (nie gorszymy dzieci pijaństwem) .

Sakrament namaszczenia chorych – udzielany według potrzeb – w sytuacji niebezpieczeństwa śmierci o każdej porze dnia i nocy

Sakrament namaszczenia chorych nie jest sakramentem przeznaczonym tylko

dla tych, którzy znajdują się w ostatecznym niebezpieczeństwie utraty życia. Jest to sakrament, który daje nam specjalną łaskę cierpienia, łaskę chrześcijańskiego przyjmowania i przeżywania choroby. Dlatego nie bójmy się tego sakramentu! Odpowiednia zatem pora na przyjęcie tego sakramentu jest już wówczas, gdy wiernym zaczyna grozić niebezpieczeństwo śmierci z powodu choroby lub starości. Odrzućmy fałszywe myślenie i odczucia związane z namaszczeniem chorych. Nie łączmy tego sakramentu ze śmiercią! Pierwszą łaską sakramentu namaszczenia chorych jest zgładzenie grzechów (połączony z sakramentem pokuty) oraz łaska umocnienia, pokoju i odwagi, by przezwyciężyć trudności związane ze stanem ciężkiej choroby lub niedołęstwa starości. Ta łaska jest darem Ducha Świętego, który odnawia ufność i wiarę w Boga oraz umacnia przeciw pokusom złego ducha, przeciw pokusie zniechęcenia i trwogi przed śmiercią. Wsparcie pana przez moc Jego Ducha ma prowadzić chorego do uzdrowienia duszy, a także do uzdrowienia ciała, jeśli taka jest wola Boża. Jest ono ostatnie w szeregu świętych namaszczeń, które wyznaczają etapy życia chrześcijanina: namaszczenie przy chrzcie wycisnęło na nas pieczęć nowego życia; namaszczenie przy bierzmowaniu umocniło nas do życiowej walki. To namaszczenie przypomina nam koniec naszego ziemskiego życia i zabezpieczającą nas na ostatnią walkę przed wejściem do domu Ojca.

Dla kogo jest przeznaczony:

- dla chorych,
- dla osób w podeszłym wieku,
- dla osób, którym zagraża niebezpieczeństwo śmierci (np. choroba, zbliżająca się ciężka operacja)

Sakrament chorych można przyjąć wiele razy w ciągu swojego życia.

Sakrament jest udzielany 11.02 (Światowy Dzień Chorych - Święto NMP z Lourdes) oraz zawsze na życzenie wiernego.

Co należy przygotować na przybycie kapłana do domu chorego?

- stolik, na nim krzyż,
- obok zapalona świeca,
- spodeczek, na nim nieco waty lub chleba,
- woda święcona,
- szklanka z wodą i łyżka,
- ręcznik.

Pamiętajmy o godnym przyjmowaniu sakramentu. Domownicy wraz z kapłanem i chorym wspólnie się modlą. Nie czekajmy do ostatniej chwili. Tutaj chodzi o wieczność!

Gdy chory jest w szpitalu rodzina troszczy się o sprowadzenie kapelana, który umocni chorego sakramentami św. w tym ważnym i trudnym momencie jego

życia . Kapelan da rodzinie obrazek z przyjętymi sakramentami . Rodzina w tym czasie . Rodzina chorego w tym czasie intensywnie modli się najlepiej zamawiając Mszę św. i w pełni w niej uczestniczy .